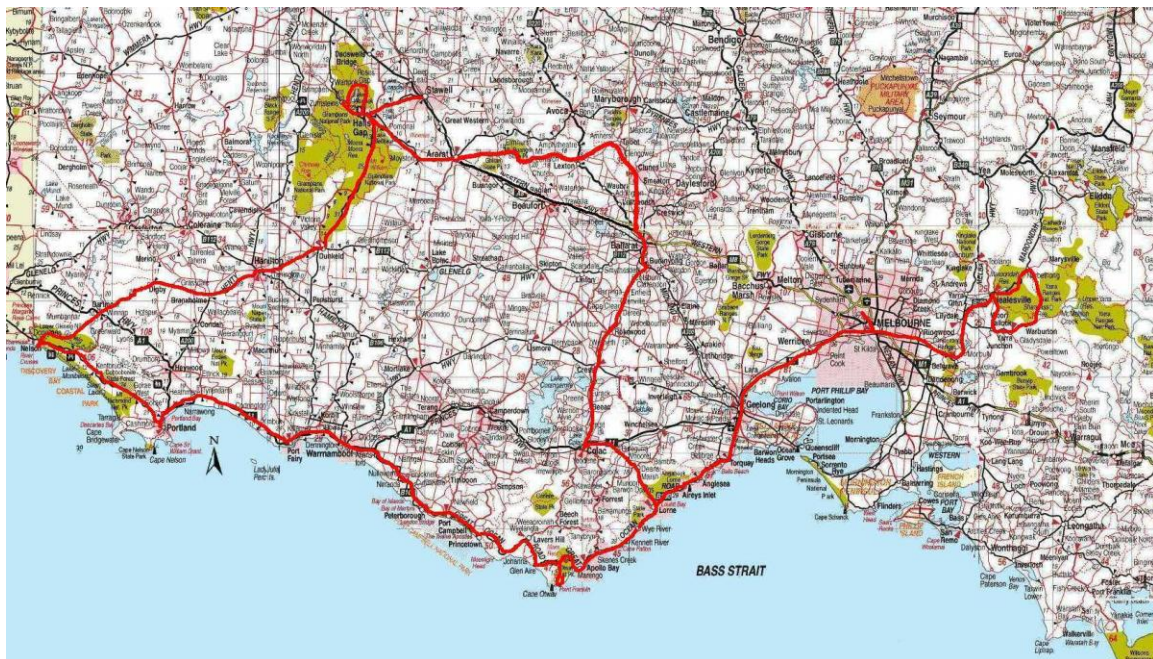

Australië 2000-2001

Zondag 17-12-2000

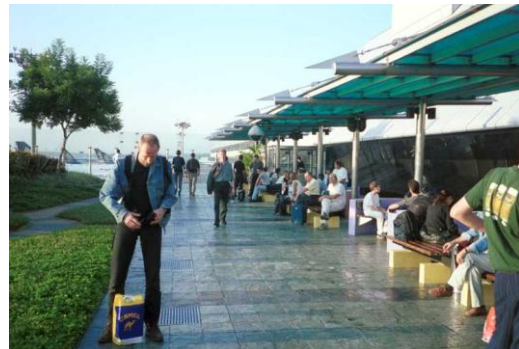
Tien uur precies. Rob en Astrid stoppen voor de deur. Het moment van vertrek is aangebroken. Naar Down Under - Melbourne, huize Annemarie. Om 10:25 stonden we al aan de incheckbalie van Singapore Airlines en 5 minuten later waren we ingecheckt. De eerste vlucht naar Singapore gewoon tussen het plebs, maar de tweede helft naar Melbourne bij de nooduitgang en dat betekent veel beenruimte.

Nog even koffie gedronken met Rob en Astrid en toen door de douane. Geen problemen, dat viel mee. Ik had 8 pakjes en Ronald 10 pakjes shag in de ingeleverde bagage verstopt maar dat weerhield ons niet nog belasting vrij 10 pakjes Javaanse jongens bij te kopen. Nog een fles Glenfiddich en een Bols Beerenburg erbij, een volkskrant van Zaterdag en twee boeken. Het opstijgen ging zo soepeltjes dat ik het niet doorhad. Ik was mijn stopwatch aan het instellen om de vluchttijd vast te leggen en tegen de tijd dat hij liep waren we al ver in de lucht. Over Duitsland, Hongarije, Roemenie, Zwarte Zee, Kaspische zee, Pakistan, over India naar Thailand en de landing in Singapore. We hadden nog niets gegeten omdat we toch veel lekker voedsel en drinken zouden krijgen bij de fameuze Singapore Airlines. Eerst werd er een hete lap geserveerd. Oneetbaar. Toen een uur niets. Ook geen personeel te zien. Die waren vast aan het koken gegaan. Dat viel even tegen. Een klein maaltje werd geserveerd met een half glaasje wijn. Om een uur of drie Nederlandse tijd ging de verlichting laag en werden de luikjes gesloten. We konden ons vermaken met 25 waardeloze films of ouderwetse computerspelletjes. Boven India kregen we een miezerig ontbijtjes met weer een hete lap als desert.

Maandag 18-12-2000

Twaalf uur na de start waren we in Singapore. We konden buiten op het terras een sigaretje roken. Lekker even uitwaaien dachten we. Dat was een vergissing. In de hete zon was het zeker 35 graden Celsius en enorm vochtig. Zeer snel weer terug de airconditioning in. Annemarie gebeld maar ze was zoek op het lab. Dat was erg jammer.

Na een half uurtje weer inchecken. We moesten een kaartje van de Australian Immigration invullen. Één vraag was moeilijk. Of we meer dan 250 g tabak invoerden. We hadden samen 1.4 kg! Na overleg vulde ik uiteindelijk Nee in en Ronald Ja. Ik moest smokkelen en Ronald zou alles netjes aangeven. Daarna hop het vliegtuig weer in naar onze superplek met twee meter beenruimte en twee raampjes. Helaas werd de persoonlijke TV niet aangesloten zodat we de vlucht niet konden volgen. Ik moest dus af en toe even spieken bij ander passagiers. Onderweg weer de hete lappen en de

maaltijdjes. Ze waren dan wel niet vies maar de hoeveelheid hield niet over. Over Indonesië naar Australië.

Geweldige landschappen schoven onder ons door. De laatste twee uren werden erg zwaar. Om 20:07 stonden we aan de grond. Totale reistijd 21.5 uur.

Eerst de koffers opwachten. Dat duurde wel weer even en toen... de douane!. We waren al verschillende keren besnuffeld door kleine hondjes maar die liepen gelukkig steeds weer door. Een in eerste

instantie aardig juffrouw bleek een bitch die precies wilde weten wat we hier kwamen doen. Mijn leugen werd ook meteen ontmaskerd. Toen ze vroeg of ik iets aan te geven had moest ik wel bekennen. Ik kreeg een krul op het formulier maar de Nee werd niet in J veranderd. Dat was stom

van haar. Ik ging met Ronald meteen naar de groene gang. Toen ze ons zagen aankomen werden we zonder omhaal naar de rode gang gestuurd. Ik zag ons al in het gevang komen, honderden dollars lichter. We werden naar een beambte gestuurd die met watjes over de bagage streek en in een apparaat stopte. Geen drugs maar dat wisten we wel. Hij wees naar de uitgang. Met piepende bandjes racete ik de uitgang door. En wie zag ik daar tussen de menigte? Annemarie! Het was een hartelijk weerzien en zonder huilpartijen werden we naar de Gele Flits geloodst.

Annemarie reed met hoge snelheid door het verkeer naar huis. Nog geen vijftien minuten later zaten we aan een heerlijk koel biertje en nog een, en nog een, ...

Ik kon nog steeds niet slapen na al die biertjes en na een ommetje uiteindelijk naar bed.

Dinsdag 19-12-2001

Maar slapen? Ho, maar. Om 5:30 stond ik met Ronald al weer in de kamer. Om 7:45 kwam Annemarie uit haar bed, net zo brak als wij maar zij moest werken en wij gelukkig niet. Daar ging ze met haar fietsje en valhelm. Wij gingen wandelen en kwamen twee uur later in het centrum aan. Ik wilde namelijk geld trekken maar er was geen automaat te vinden. Pas in de binnenstad trof ik de eerste aan. \$300 getrokken en toen weer met de tram lijn 55 naar huis. Het was erg warm en de rest van de dag om en nabij het huis doorgebracht. Ronald ging nog wat wandelen en kwam weer uitgeput terug. Hij was ook nog een sloot ingegleden maar die was gelukkig bijna droog. Ik had in die tussentijd een gat in De engel van Amsterdam van Geert Mak gelezen. Annemarie belde nog even of alles goed ging. Er klonk Kerstgezing op de achtergrond. Mensen van het lab waren Kerstliederen aan het zingen. Ja, alles ging goed. Doodvermoeid kwam Annemarie uiteindelijk thuis. Het was een zware dag geweest met als hoogtepunt het vangen van een patiënt die ze nodig had voor een proef. 's Avond de stad in en een korte broek gekocht. De rest kon niet slagen. Bij de Griek een maaltijd verorberd en toen weer naar huis.

Woensdag 20-12-2000

Tot twee uur die nacht met Annemarie zitten kletsen en om 5:30 weer wakker. Om 7:30 weer uit bed. De jetlag was nog niet over. Annemarie had ook te weinig nachtrust gehad en moest nog een grote proef afmaken en nog in de middag feestvieren met het lab. In de loop van de dag weer naar de stad gegaan met de tram en een koptelefoon voor R en een omvormer voor de discman in de auto gekocht. Om drie uur waren we al weer thuis. Oververmoeid kwam ze 's avonds weer aan. Die avond naar de supermarkt en biefstukken gekocht. Ed mocht naar huis rijden. De eerst rit in de Gele Flits. Annemarie lette enorm goed op nu Ed achter het stuur zat. Zonder brokken weer thuis. Biefstuk met bloemkool. Dat was smullen.

Donderdag 21-12-2000

Morgen gaan we weg dus de laatste inkopen moeten gedaan worden. Met de tram de stad in. Nu eens helemaal door naar Flinders station. Wij waren nog nooit verder gekomen dan de Victoria Markets. Dit was een betere uitstap voor het centrum. We hadden twee winkels op het oog om kampeerspullen te kopen. De stad was enorm heet en er woei een stevig windje. Eerst de bookshop in waar ik een mooi vogelboek aanschafte. In de campingwinkel werd een stoel, de laatste gekocht. Dan maar met twee stoelen op vakantie want Annemarie had er al een. Verder een gastoestel, Eskie en schoenen voor R gekocht. Volgeladen weer naar huis. Annemarie kwam ook nog even in deze miljoenenstad haar collega HelenT tegen. 's Avonds lopend naar de supermarkt geweest waar sandalen voor R werden aangeschaft. Op de terugweg om 10:15 nog even bij de Thai gegeten. Het fietspad wat A elke dag fietst naar huis terug gevolgd.

Vrijdag 22-12-2000

We zouden rustig weg gaan. Maar dat lukt nooit en in no time was de chaos van tassen, Eskie, voorraadkist en andere spullen in de auto geladen.

Ed's vogelboek bleef achter, vergeten! Tegen verwachting in ging toch alle bepakking in de auto. De laptop moest nog naar het WEHI om in een kluisje opgeborgen te worden, dus we moesten dwars door de stad heen. Bij de Victoria markets in de file die héél langzaam opschoot. Als we pech hadden zouden we uren bezig zijn. Zou de massale uittocht begonnen zijn?

Na 1 km bleek het probleem een inrit naar een parkeerplaats te zijn en de weg was daarna weer met gezwinde snelheid te berijden. Met 120 km/h over de zesbaans snelweg Melbourne uit naar Geelong.

Over The Great Ocean road, die bij Torquay 15 km onder Geelong begint, slingerend naar Wye river. Annemarie had hier al eens een feestje gehad in één van de huizen die tegen de heuvel aan waren gebouwd. Le Corbusier zou hier jaloers op zijn geweest. Allemaal huizen op palen langs de heuvel. Het strand zag er ook goed uit en Annemarie was niet meer te houden. Waarschijnlijk was haar overgrootmoeder

zeemeermin. Ed het dichtst bij het droge en R en A verder de zee in frisbee gooierend. Een in eerste instantie aardige hond bracht steeds de frisbee terug maar beet hem uiteindelijk stuk. Einde van de pret. 's Avond nog naar het Annemarie's feesthuis in de heuvel gelopen en daarna twee jugs bier in de kroeg verzwolgen. Annemarie maakte, na het eten van kip/kaas/ham en Tournedos voor Ed, nog even de flipperkast stuk.

Zaterdag 23-12-2000

Ed mocht rijden. In Apollo bay werd een body board, een aerowee, een super frisbee die wel een kilometer kon vliegen, en een goed kaartenboek aangeschaft. Na een ontbijt met wat sompige sandwiches, weer op weg. Ronald vond een leuk afstekertje. The old coach

road. Het werd meteen een zandweg en na een paar kilometer een bord: 4WD only. Nou de gele flits was een 4WD dus mochten we erin. Als vrij snel werd het een weg vol met water gevulde gaten. De gele flits werd gestopt. Verder? Natuurlijk. De versnelling werd in 4WD gezet en het groene 4WD lampje op het dashboard sprong aan. De gaten werden met enige spanning bij de inzittenden voorzichtig genomen. Makkie. Maar het hield niet op en de gaten werden dieper en minder gelijkmatig. De auto hotste en botste er doorheen. Soms sloeg het chassis op de bodem en helde de auto vervaarlijk over. Ik moest af en toe mijn hand tegen het raam houden om niet uit de auto te vallen. ' Niet zo hard' gilte Annemarie vanaf de achterbank terwijl Ed alle moeite deed om weer uit het blubbergat te komen. Ineens een tegenligger. De weg was te smal voor twee. Wat nu? Gelukkig was de tegenligger een 4WD rookie en bekend met dit

soort problemen. Soepeltjes reed hij zijn bolide de berm in. Gelukkig dat we een tegenligger waren tegengekomen. Je kon tenminste verder. Een zandheuvel deed de auto bijna stoppen maar met veel gas wurmde de gele flits zich de heuvel op. Ik dacht dat hij het niet zou halen.

De sporen van de tegenligger waren vaak een goed leidraad voor het de volgen spoor want soms was het gatenveld 10 meter breed en 50 meter lang. Na tien kilometer kwam er uiteindelijk een eind aan de weg. Pfoei, iedereen was blij dat het afgelopen was. Uitrusten bij de 12 apostelen. Annemarie was wat misselijk geworden achterin. Na veel getel kwamen we niet verder dan 10 apostelen. Zeker twee waren er zoek. Later bleek dat die er waarschijnlijk nooit geweest waren. Het was er knap druk. Veel Japanners en Indiërs. Snel weer weg. In Port Cambell gestopt. Het waaide als een gek en de kustlijn viel tegen. Geen of nauwelijks strand. Nadat we ingecheckt waren op een matige camping nog even een Fransman geholpen om in de storm zijn tentje op te zetten. Hij was op de fiets van Perth gekomen en zou hier nog maanden fietsen. Het strand was niet goed dus werd besloten verder op eens te kijken of er misschien een betere camping was. Omdat die ook niet beter waren gingen we maar weer terug naar de al betaalde camping. Het hoogtepunt van de dag was een prutje met rijst. Een toppertje en ik

had mijn eetlust eindelijk weer terug. 's Avonds bij een restaurant een fles wijn gedronken en daarna nog enkele Carlton draughts in een plaatselijk bar naar binnen geslagen. Slapen ging ook weer goed en ik sliep redelijk goed door de storm met slagregen heen.

Zondag 24-12-2000

In de storm weer op. Het leek op te gaan knappen. Er moest een beter strand gevonden worden. Warmambool was het volgende reisdoel. Het nieuwe kaartenboek bewees zijn diensten goed. Er stonden een paar campings op. In een enorme mole eten gekocht. We moesten voor drie dagen inslaan want het werd Kerst. Daarna op zoek naar een barbecue in de K-mart. Een prachtig barbecue met een groen deksel werd aangeschaft. Er werd weer een kar met spullen in de auto gestopt en nog steeds paste alles erin. Ik zat achterin wel helemaal onder de spullen maar tot de camping was dat wel uit te houden. Rap werd de eerste camping gevonden. Maar dat was maar voor hoogstens één dag. Vol tot 9 januari. Dat was een tegenvaller. Aan de overkant van de weg was er nog een. Zes dagen maximaal. Gelukkig een plek. Het was een prachtige camping met veel cabins en uiteindelijk erg rustig omdat de meeste plekken vaste plekken waren.

Meteen na het opzetten van de tentjes naar het strand en met de super frisbee spelen.

Geen honden dus geen gevaar. Hij vloog geweldig maar was na tien worpen weg! Gezonken en niet meer te vinden. Nu hadden we alleen nog maar de rode rugby bal.

Annemarie ging uiteindelijk onder water terwijl de jongens langs de duinrand gingen treuren om het verlies van de frisbee. Terug op de camping de barbecue in elkaar geschroefd. We hadden vier stukken tournedos en drie stukken lamsvlees. De aluminiumfolie vergeten. Gauw nog even het dorp in om die te kopen. Alles was dicht. Ineens zagen we een supermarkt die nog open was en ook op 1e en 2e Kerstdag open zou zijn. Dat was erg handig om te weten.

Het stoven en roosteren van het vlees ging goed met de nieuwe aanwinst. Het poffen van de aardappels was voor 50% geslaagd. Daar moest duidelijk nog mee geoefend worden. Drie van de zes waren maar gaar. De Annemariesalade zette de puntjes op de i. Het was winderig en koud die avond en ik zat uiteindelijk in drie lagen kleding en een jas. Om 12 uur naar bed terwijl A en R de Jägermeister opmaakten.

Maandag 25-12-2000

Een geweldige nacht gehad en de volgende dag helemaal uitgerust weer uit bed. Het was nog steeds niet best met het weer. Annemarie maakte een heerlijk ontbijt met bacon, tomaat, ui en ei. Dat ging er wel in. Met Ronald op spinnenjacht gegaan. Maar er was niet veel te vinden. Wel een mooie gele krabspin en een witte Araneus. Het weer was koud, winderig en regenachtig en zwemmen zat er niet in. De rest van de dag geluierd en 's avonds maakte Ed knochi's met prutje. Het was een allemachtig machtige maaltijd.

Dinsdag 26-12-2000

Het weer bleef waardeloos en het was tot in de middag hangen in de tent. In de middag een wandeling gemaakt en op het strand een tijdje naar de bay watchers zitten kijken. 's Avonds de ouders gebeld en nog geprobeerd Astrid te bellen voor haar verjaardag maar die bleef onbereikbaar. De maaltijd bestond uit resten brood en tonijn en dergelijke.

Woensdag 27-12-2000

Weer op weg. De enorme chaos was toch weer in een uurtje in de auto gekregen. Om 10 uur reden we de camping af Warrnambool uit via de Princess Highway naar Port Fairy. Daar de filmpjes ingeleverd en inkopen gedaan. De film van de kleine camera was goed maar de andere film bleek een dia rolletje te zijn. Jammer. Op naar de Craggs, een petrified wood. Het was een prachtige kust maar om van een petrified wood te spreken was wat overdreven. Één versteende boomstam gevonden en van de rest van de stenen was het niet erg duidelijk of het nu stenen of versteend hout was.

Via Yambuk en Portland naar Nelson, de laatste plaats in Victoria voor South-Australia. Vlak voor Nelson afgeslagen het Lower Glenelg national park in.

Over zandweggetjes op zoek naar campings. Die waren allemaal erg klein, zanderig en vol. Na veel gezoek uiteindelijk niets gevonden en zelfs Nelson bleek bijna onvindbaar. Uiteindelijk na Nelson gevonden te hebben naar de eerste camping daar aan het strand. Het waaide er al een gek, stond tot de nok toe vol met vreselijk a-sociale types, voornamelijk vissers. In het Ranger hoofdkwartier kaarten en wandelingen proberen los te krijgen maar de juf was niet erg slim en het duurde allemaal erg lang. Uiteindelijk maar een zelf gevonden boekje gekocht met wandelingen. De camping landinwaarts zag er een stuk beter uit. 's Avonds worstjes en kipfilet geroosterd.

Donderdag 27-12-2000

Om negen uur op en om tien uur op pad voor de wandeling. Met de auto het zandpad op naar de rivier, het begin van de wandeling. Het was al lekker warm die dag. Over een smal pad door een bos met grass trees. Annemarie zag een Wallibee wegschieten, de jongens niet want die speurden naar spinnen. Even later werd een rood-bruine slang van wel een meter naast het pad ontdekt. Er hopten ook allerlei red neck Wallibees door de struiken weg. Daarna alleen nog maar miljoenen vliegen. Gelukkig hadden we de repel meegenomen.

Op de terugweg nog een curled leave en een wolf spider gevonden. Na de wandeling in de auto naar de Princess Margaret Rose cave. De gids was een geanimeerd spreker. Toch weer een grot gescoord. Op de terugweg ijs en benzine gehaald en de rest van de dag geluierd. De biefstukken lagen weer klaar om gegrild te worden. Die avond nog een nachtwandeling om de camping gemaakt maar er was niet veel leven te zien.

Vrijdag 28-12-2000]

De volgende dag op weg naar de Crampians. Het was lekker weer met een geheel bewolkte lucht. Prima rijweer. Onderweg eten en drinken ingeslagen bij de IGA. Annemarie kocht een mobiele telefoon. Dat kon wel eens handig zijn. Helaas zat er te weinig stroom in de accu om nog goed te kunnen bellen, zodat de telefoon midden in de aanmelding uitviel. Dus ging Annemarie nog even terug om een car set aan te schaffen. En nu maar hopen dat de campings niet overvol waren. Annemarie had twee plekken op het oog. De eerste lag aan de weg en de tweede een eind over een onverharde weg. De eerste was wel aardig en niet overvol. Toch maar de tweede bekijken. Op naar de tweede. Een pracht plek met maar drie kampeerders. Tent opgezet en heerlijk van de rust en de omgeving genoten.

Nog een wandeling in de schemer gemaakt en wat goudopgravingen bekeken. Dat waren voornamelijk gaten in de grond maar aan het einde van de wandeling was er een werkelijke mijn. Niet in de grond maar er was wel veel afgegraven. Helaas hadden ze geen klompjes laten liggen. Op de terugweg werd het snel donker zodat ik blij was dat ik weer terug was.

Let op er zit een wallibie op de linker foto.

Zaterdag 29-12-2000

De volgende ochtend wat brak op want we hadden tequila gedronken. Tijdens het bijkomen kwam er een nogal a-sociale familie de camping opgereden bestaande uit drie enorme vrouwen omringt door een trits kinderen. Veel gevloek en geschreeuw verstoorte de idyllische rust van de omgeving.

Om elf uur op weg naar Halls Gap om te gaan internetten. Voor \$4 per 24 minuten kon je de E-mail checken. Uiteindelijk waren we toch nog 48 minuten zoet met het snel lezen en beantwoorden van wat mailtjes. Wassen van de kleding moest ook nog. Dat kon in Staywell. (spreek uit als steel). Omkleden in de wassalon en alles in de machine. Toen waren er onvoldoende muntjes om alles goed te drogen. E & R werden naar de supermarkt gestuurd. Bij terugkomst bleek A stiekem bij een café met enge mannen gewisseld te hebben. Onderweg terug even gestopt om spinnen te scoren op een parkeerplaats. Één kogelspin, één zwarte jumper op een verbrandde boom, één onder tafel en eentje in een varenblad. Daarna terug naar de camping over een near 4WD weg waar we vreemd genoeg nog vele gewone auto's tegen kwamen. Vlak voor de camping nog bijna een frontale botsing met een personenauto die dacht dat hij op een race circuit zat. Ah, lekker terug en een koud biertje.

Zondag 30-12-2000

's Ochtends besloten we om de boel in te pakken. Hoewel de a-sociale familie wel meegevallen was, was het ook toch niet erg rustig met ze. Op weg naar Zumstein over unsealed roads. Het bleef verbazen hoeveel personenauto's gewoon met hoge snelheid over deze wegen bleef rijden.

Onderweg nog de MacKenzie falls bezocht. Het was een redelijke afdaling naar beneden. Bijna iedereen kwam met de dood in de ogen naar boven. Een wat ouder echtpaar zoude

zelfs een kinderwagen omhoog. Het was goed druk beneden maar de waterval was wel mooi. De tocht omhoog viel mee en was niet zo erg als verwacht.

Daarna Zumstein camp ground geïnspecteerd. Alles liep enorm scheef en je mocht er eigenlijk ook niet meer kamperen. Water was er ook niet. De motor werd weer gestart. Een enorm gereutel en geplof. Ed werd op onderzoek onder de motorkap gestuurd. De diagnose was een gescheurde pakking bij het spuitstuk. Wat nu? Allerlei plannen werden

overwogen. Eerst maar even bellen. De service telefoniste kon geen hulp bieden. Dan maar naar Halls Gap en daarna naar een grotere plaats met garages. Vlak boven Halls Gap werd een camping gespot die er goed uitzag. We zouden dan maar hier Nieuwjaar gaan vieren. Er was plaats zat. Het Oude jaar werd met een restanten maaltijd van rijst, prut, maïskolf en gepofte aardappel afgesloten en het nieuwe jaar met champagne en sterretjes ingegaan.

Maandag 1-1-2001

De biertjes ervoor, en de champagne hakten er na er goed in maar de Bourbon was te veel. Tot 8 uur aan een stuk door geslapen. Om 10:30 kreeg ik ma te pakken om haar een goed nieuw jaar toe te wensen. Daarna werd een groot ontbijt met bacon en eieren verorberd. De rest van de dag geluierd want we konden niet rijden.

Dinsdag 2-1-2001

Met Annemarie Misubishi garages in de gele gids opgezocht. Ik had in de ochtend al stiekem gekeken en niets kunnen vinden. A slaat het boek open en meteen raak een grote Misubishi advertentie met alle garages in de buurt. Ararat was de dichtstbijzijnde redelijke plaats waar we wat konden gaan banjeren als de auto gerepareerd werd. Gelukkig had de garage om half drie die dag tijd. Om twaalf uur waren we lawaaiig op weg. Om half twee was de auto al ingeleverd. Twee aardige garagisten bevestigden de diagnose. Het viel mee en was eenvoudig te repareren. In Ararat de volle filmpjes ingeleverd, ge-internet en naar een cricket wedstrijd een tijdje gekeken. Om een uur of halfvijf de auto weer opgehaald. \$75 was de schade. Daarna de auto met levensmiddelen bij de Safeway volgeladen. Na een kokend hete dag, waar ik waanzinnig door mijn hemd heen verbrand was, betrok het weer bij aankomst op de camping en begon het hard te waaien. Even later stroomde de regen naar beneden. Na een uurtje was het weer droog en besloten we om de barbecue te gaan aansteken. Nog geen tien minuten later kwam er een brandweerman aangereden die sommeerde het vuur te doven. Er was die dag fireban en dat geldt dan meteen voor de hele staat. Er stond een hoge boete op overtreding. Daar kropen we door het oog van de naald. Alleen een berisping. Toen maar morrend op de elektrische grill de steaks en hamburgers gegrild.

Woensdag 3-1-2001

Die ochtend relaxed opgestaan. Het was weer heet. Pas om drie uur op pad. Eerst naar Halls Gap om wat in te kopen. Ook nog een plastic spin aangeschaft. Daarna een tochtje over zandweggetjes om een meer heen. Je reed wel voornamelijk langs de helling van een berg. Halverwege van een geweldig uitzicht over de streek genoten. Het meertje was een soort stuwmeer en niet echt geschikt om in te baden.

Onderweg was er ineens een opstootje op de weg. Allerlei mensen stonden, auto's slordig in de berm geparkeerd, op de weg met camera's en verrekijkers. Koala's! In de bomen. Dit was dus de manier om ze live te zien. Gewoon rijden tot je een opstootje op de weg zag. Dat was toch een stuk makkelijker dan zelf eindeloos in de bomen te turen of uitwerpselen onder een boom te zoeken.

Om half zeven terug bij Zumstein om kangoeroes te spotten. Er zouden er tientallen komen grazen maar we waren iets te vroeg. Om kwart voor acht maar weggegaan. Maar we hadden er wel een stuk of tien gezien. De dozens die Annemarie ons beloofd had waren vast nog onderweg. Het was een firebanloze dag dus 's avonds weer gebarbecued.

Donderdag 4-1-2001

Om half tien op en gepakt voor een nieuwe rit. Via Ararat binnendoor naar Clunes. Het was die dag erg heet en drukkend. De weg was voornamelijk unsealed en ging door bossen en een prachtig heuvellandschap. (extinct volcano's). Onderweg nog een springend bruin zwart hert gespot maar helaas lag de camera te ver om die vast te leggen. Het beestje dacht vast dat ik een geweer aan het pakken was. Om een uur of vier stonden we op de camping. Het was nog steeds heet en drukkend. Een man riep zijn piep kleine hondjes tot de orde die ons trachtten aan te vallen. 'Come on or get killed', brulde hij ze toe.

Een koel windje zou lekker zijn. En dat zouden we nog krijgen. Maar eerst barbecuen. De vlammen sloegen weer lekker uit de aanmaakblokjes. De struise beheerder kwam vertellen dat het total fire ban vandaag was. Uit die handel. Net de boel weer aan de gang en uit moest het weer. Toen maar weer elektronisch gegrild. In de nacht kregen we een enorm onweer met regen over ons heen.

Gelukkig was de, door Ed tent binnenste buiten opgezette, tent ook waterdicht.

Vrijdag 5-1-2001

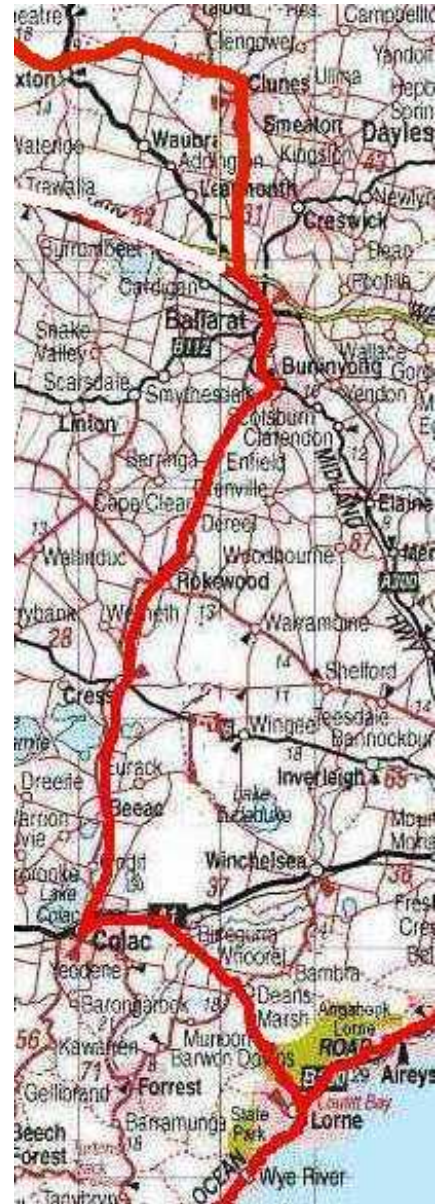
Hé, het laatste stuk van de uitlaat hing los. Iets meer brommend dan normaal op weg. Het was bewolkt en een graad of twintig.

Over binnenweggetjes, door de bossen en heuvels op weg naar Wye River.

Totale stress bij de eigenaresse.

Vlak onder Ballarat een enorm lawaai van onder de auto. De uitlaat? Die had Ed nog netjes met een stuk ijzerdraad onderweg vastgezet. Bij inspectie bleek het loopvlak van de linker achterband los te zijn gekomen. Die had en passant de benzine inlaat, de spatlap, een ijzeren plaat en het achterlicht vernield. Gelukkig kon dit alles hersteld worden met een steen en een schroevendraaier. Toen het wiel eraf. Één bout ging los maar de rest niet. Er stopte nog een auto om ons te helpen maar dat wezen we resoluut af. In een opwelling van irritatie met een trap op de kruissleutel de tweede moer los. Dat werkte, gewoon kwaad worden. De krik was het volgende probleem. De "lever" ontbrak. Met veel moeite lukte het Annemarie eindelijk om met gevaar voor eigen leven half onder de auto liggend de auto op te krikken. Het reservewiel was nog niet los. Die zat ook lekker vast maar met zijn tweeën lukte het uiteindelijk die ook los te krijgen zonder de auto van de krik te duwen. Toen alles omgewisseld was met 60 km/h naar een benzinstation gereden om de zeer zachte

reserveband op te pompen. In Ballarat een bandenspecialist gevonden. Alle banden moesten vervangen.

Voor \$165 per band haalde hij ze ook nog van een ander filiaal en monteerde ze er ook nog onder. Een uurtje later waren we weer op weg. Bij McDonald een hamburger gescoord en toen weer op weg naar Wye River. Onderweg begon de auto naar benzine te stinken. Een inspectiebeurt onder de motorkap leverde geen lekkende benzineleidingen op alleen maar een loszittend doelloos slangetje.

Lorne de eerste kustplaats was stampvol en later bleek ook Wye River van een rustige camping in een overvolle camping veranderd te zijn. We konden nog net een plekje voor drie nachten krijgen op een stuk gras bij de ingang. 's Avonds uit eten. R & A zalm, Ed steak.

Zaterdag 6-1-2001

sombere donkere avond. Om 12 uur naar bed en tot 10 uur geslapen.

Het was bewolkt bij het opstaan. Annemarie sliep uit tot een uur of elf. Na het uitgebreide engelse ontbijt nog wat geluierd en om een uur of drie op weg naar het Otway National park. Op de heenweg in Apollo Bay boodschappen gedaan. Eerst een wandelingetje in een heus tropisch stukje regenwoud met heel veel Fern trees. Het parkje was helemaal belegd met nette paadjes, bordjes met instructies en uitleg en zelfs de afvoerputjes ontbraken niet. Daarna naar Cape Otway voor info. Op de terugweg liep het gekozen afstekertje helaas dood. Terug maar weer. Toen de Eliot river walk van twee uur in 5 kwartier weten te volbrengen. Afdalen tot de kust en weer stijgen door een mooi bos met veel groen en weer terug naar de auto. Een topwandeling.

Terug op de camping prutje met macaroni gekookt. En 's avonds met Annemarie een lange tijd op het strand gepraat. Helaas zonder ondergaande zon. Het was een

Zondag 7-1-2000

De hele dag geluierd onder een grijze lucht. Het wilde maar geen zwemweer worden. Om een uur of vier naar Lorne gegaan en wat gewinkeld. In een wat avondse supermarkt het eten ingeslagen en om zeven uur weer thuis. Een liedje van Annemarie geleerd.

*Kookaburra sits on the old gum tree
Merry merry king of the bush is he
Laugh Kookaburra laugh
Kookaburra gay your life must be.*

Na uren repeteren bleef hij uiteindelijk in mijn hoofd zitten.

Maandag 8-1-2001

Na een goede nacht de hele dag gewacht op de lang verwachtte zon. Boven zee blauw maar net boven ons hoofd ontwikkelden zich de wolken zodat de zon steeds bedekt bleef. De temperatuur was met de stevige wind net goed maar het hield niet over. Veel gelezen die dag.

Dinsdag 9-1-2001

De wolken waren nu weg maar we moesten terug naar Melbourne. Snel de tent ingepakt en uitgeboekt en hop het strand op. Het was me een smeren tegen de verbranding. Ed hield het na het zwemmen het zonnen voor gezien en ging weer in lange broek en de lange mouwen. Om een uur of twee in de auto gestapt en via

Lorne, Geelong weer terug naar Melbourne. Hoe dichter we bij Melbourne kwamen hoe heter het werd. Eenmaal van de kust ging de wind ook liggen. Thuis alles uitgepakt en een lekker biertje genomen. Voor het avondeten een zeer smakelijke peperoni pizza om de hoek gehaald.

Woensdag 10-1-2001

De wekker ging om 7:30 al af en dat bleef hij elke tien minuten herhalen tot 8:10. De buurt moest nu wel wakker zijn. Annemarie moest weer gaan werken. Met frisse tegenzin stapte ze om 8:50 op haar fietsje. Het werd enorm heet die dag. Tussen de middag op pad voor eten. De smakelijk verwachte sandwiches vielen erg tegen. Acht witte boterhammen met tonijn en kip en dat voor \$10. Gewassen, opgeruimd en Nicci French gelezen. 's Avonds bij een veel te dure Italiaan gegeten en drie films gehoord.

Donderdag 11-1-2001

Na een waardeloze nacht om 8:00 er weer uit. Op zoek naar een rental car. De reparatie van de gele flits zou te lang duren. Voor \$300 een auto gevonden voor zes dagen. Een blauwe Holden Camira, van wel 15 jaar oud, werd in de middag voorgereden. Na wat papierwerk en een handtekening was alles in orde.

Omdat ik de boel niet vertrouwde een foto's van de schade genomen afsluitend met een foto van de kilometerstand. De auto gepakt en door de uitgestrekt suburbs van Melbourne op weg naar de Dandenongs.

Onderweg inkopen gedaan. Eigenlijk nog in de stad om een uur of drie in de Dandenongs. Campings? Ho, maar. Niets. Uiteindelijk vonden we in Healesville een caravanpark. Het zag er goed verzorgd uit en de prijs viel ook mee, \$19. 's Avonds de baconbroodjes met kaas gegeten. Om 9:30 naar bed vanwege de muggen die zich niets van de repel aantrokken.

Vrijdag 12-1-2001

Om 8:00 weer op. Het was bewolkt en weer een lekkere temperatuur van 25 graden. Een rondje van ongeveer 60 km in de bijna bergachtige omgeving gereden. Het was een prachtige rit door een eucalyptussenwoud van enorme lange en rechte bomen. Het was een mooie tocht over Marysville en Yarra Junction.

De rest van de dag niet veel gedaan, geluierd, Nicci French, Het veilige huis, uitgelezen. R ging nog internetten in Healesville, wat 4 km verderop lag. 's Avonds prutje met silverbeet en macaroni in het keukentje gemaakt want het was nu continue fire ban.

Zaterdag 13-1-2001

Om acht uur er weer uit. Er landde een Kookaburra op een tak vlakbij. Gauw het fototoestel. "Ronald, sleutel graag". Na zoek bleken die in de auto te liggen met alle deuren op slot. De campingbeheerde kwam niet verder dan het uitlenen van zijn Holden sleuteltjes maar die pasten natuurlijk niet. Alle papieren lagen ook in de auto. Gewacht tot 10 uur en toen Annemarie uit bed gebeld want die had het nummer van de rental op een blaadje papier. Zo kwamen we weer aan ons contractnummer en konden we de RACV bellen. Een half uur later was die er al en zonder dat hij de motor van zijn bolide uitzette maakte de RACVman de auto in 30 seconden open met een stalen meetlat. Daarna naar de Heales sanctuary. Een soort dierentuin met allemaal Australisch wild life. Alles wat we nog niet gezien hadden konden we hier nu goed bekijken. De Platypus, Tasmanian devils, echidna's, noem maar op, alles was er.

Na terugkomst wilde weer R weer gaan internetten in de melk bar en er moest ijs gehaald worden. De voorspellingen waren 40 graden maar R wilde toch nog wel teruglopen. 's Avonds Rob en Astrid gebeld om het ophalen van Schiphol te regelen.

Zondag 14-1-2001

Een warme dag weer. Bij de Coles supermarkt inkopen gedaan. R ging weer internetten en ik reed terug naar de camping. Na een uur was Ronald weer terug. Ik moest nog maar een paar dagen naar A gaan. Meteen gepakt en naar Melbourne gereden met het bolide. Het was een oude auto en dat was nu helemaal goed te merken op de grote weg. De versnelling schoot er al steeds uit maar nu bleek ook dat hij niet harder dan 100 km/h kon omdat hij anders te veel ging stuiteren. De remmen waren ovaal zodat hard remmen ook gevaarlijk werd want dan begon hij ernstig te schudden. 's Avond veel gekletst.

Maandag 15-1-2001

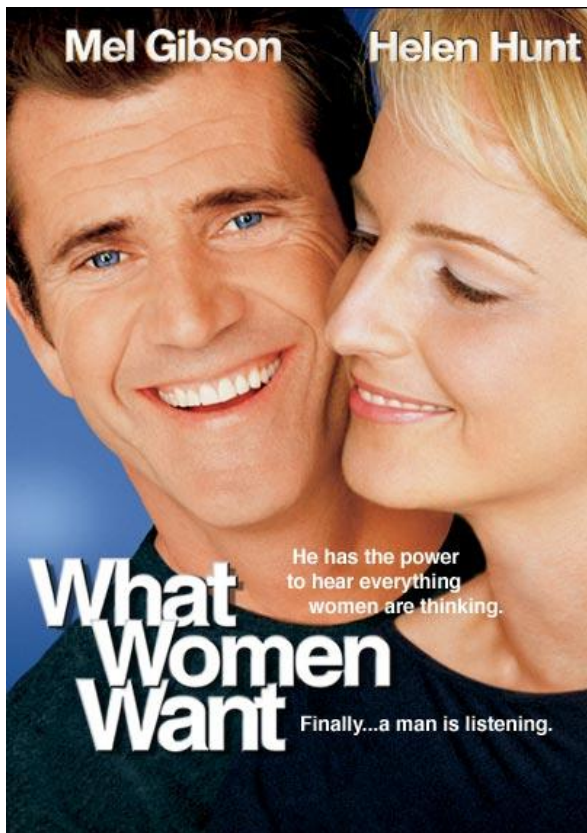
7:30 ging de wekker weer. Annemarie moest weer werken.

Na haar op de tram te hebben gezet de rest van de dag Rainmaker en nog twee vage videos gekeken en in de buurt wat gewandeld. Om vijf uur was Annemarie weer terug. Die avond weer twee biefstukken gekocht en de voorraden aangevuld bij de Safeway. Lekker van de biefstukken en een wijntje genoten.

Dinsdag 16-1

Om 7:30 ging dat ding weer af. In Timeline van M. Crichton begonnen en om een uur

naar het WEHI. Het lab bezichtigd en daarna met A geluncht. Van drie tot vijf door Elisabeth street gebanjerd en niets kunnen vinden om te kopen. Onderweg een schok. Ik moest nog reconfirmen. Ik had nog maar een uur anders want er stond 72 uur voor vertrek voor. Gelukkig het was niet nodig bij Singapore Airlines.

Daarna de stad in om nieuwe Birkenstoks voor A te kopen.

Ze moest een maatje terug. Van 41 -> 40. Nieuwe schoenen aan en

naar het aquarium. Vooral het plantenzeepaardje was indrukwekkend. Het aquarium werd afgesloten met een dolle rit op een machine in een bioscoopje. Een soort achtbaan. Daarna een dubbel whopper gegeten en om 8:45 naar de film 'What woman want' met Helen Hunter en Michael Douglas. Laat thuis en nog tot 2 uur doorgeklept.

Woensdag 17-1-2001

Weer op tijd op en A naar de tram gereden met de auto. Een rit van wel 100 meter maar daar was het benzinestation waar ik de auto zou afvullen. Toen ik weg wilde rijden de weg op bleek zich een vrouw tussen de bumper en de trottoirband te hebben gewurmd. Toen ik het rempedaal losliet en naar voren keek zag ik haar nog net omvallen op de straat. Ik hielp haar overeind. Ze was niet bepaald aardig en begon te schelden en vond dat ik beter op moest letten. Ze liep weg met de woorden: 'I will report this!'. Twee uur lang binnen gezeten met de angst dat de politie zou binnenvallen. De autoverhuur kwam ook maar niet de auto ophalen. Om 10:30 gebeld. Er waren geen mensen. Ik moest de sleutel maar onder de zonneklep leggen. Tien minuten later, telefoon. Politie? Nee, de rental weer, ze kwamen er aan. Pas om 12 uur waren ze er. Zonder veel omhaal werd de auto meegenomen. Ik twijfelde er aan of ik die \$300 borg ooit zou terug zien. (Dat is wel heel netjes gebeurd). Annemarie ging Ronald in de middag ophalen. Ik heb Timeline uitgelezen en Snake eyes en As good as its gets van de video gekeken.

Donderdag 18-1-2001

Geen politie-invallen gehad die nacht. Om een uur of 11 belde A dat ze via een toeristische weg terug zouden komen. Om 12 uur naar de Botanic garden gegaan. De honderden fruit bats waren indrukwekkend, maar even later zag ik dat het een pest was en dat ze al 10% was de tuin verwoest hadden. Tussen de regels van alle informatie kon je lezen dat ze graag een jachtvergunning voor dit ongedierte wilden. In de stad Ringwereld III gekocht Toen ik om een uur of vier thuiskwam was dat toevallig tegelijk met A en R. 's Avonds een heerlijke chinees gehaald en op tijd naar bed.

More than 51,000 flying fox bats call the Melbourne Royal Botanical Garden.

Melbourne Botanical Garden to destroy its flying foxes

► By MARK SCHULMAN
© *Earth Times News Service*

MELBOURNE--The Melbourne Royal Botanic Gardens has plans to cull thousands of bats that are plaguing many of the garden's renowned tree species.

According to Phillip Moors, the Director of the Botanic Gardens, flying foxes occupy about 30 percent of the gardens and are causing irreparable damage. Several trees were removed last year, due to damage inflicted by the growing population of these native bats.

Vrijdag 19-12001

Wat duurt wachten toch lang. Om tien uur was alles al gepakt. Om twee uur kwam A weer thuis en om drie uur reden we naar het vliegveld. Koffie gedronken en wat nicotinevoorraad opgebouwd. Om 16:00 was het treurige afscheid daar en ik kon me nog net bedwingen. Snel de deur door naar de douane. Die waren dit keer heel aardig en we mochten door. Ik stond gelukkig ook niet geregistreerd voor doorrijden na ongeval of zoiets.

De eerste ruk van 6000 km duurde 8 uur.

Boven Noord Australië werd het al donker en dat was het laatste daglicht tot Amsterdam. In Singapore snel een sigaret gerookt en toen al weer inchecken. 45 minuten wachten en hop weer het vliegtuig in. Nu niet bij de nooduitgang maar in het middenpad. 13 uur in het donker vliegen, 10000 km. Dommelen, filmpje kijken, een beetje eten en af en toe wat drinken. De bediening hield weer niet over.

Om half zeven waren we geland in een besneeuwd Nederland van 1 graad Celsius.. Mijn rugzak kwam natuurlijk als allerlaatste van de band en zonder een douanebeampte te zien konden we naar buiten. Rob en Astrid had ik bij de bagageafhandeling uit bed gebeld en ik had mijn sigaretje nog niet aangestoken of daar waren ze. Wat een luxe! 15 minuten later was R al thuis en 10 minuten later werd ik hartelijk begroet door Pulse. Maar ze wilde ook erg graag eten.